

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3002/2021
18.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Гуцуња, адвокат из ..., против туженог Рибарско острво ДОО за угоститељство и туризам Нови Сад, кога заступа Штефанија Пацек, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1567/2021 од 20.07.2021. године, у седници одржаној 18.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1567/2021 од 20.07.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1567/2021 од 20.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1200/2019 од 25.03.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу исплати увећану зараду по основу прековременог рада за период од 01.09.2016. године до 14.06.2019. године, у месечним износима ближе означеним у изреци, са припадајућом законском затезном каматом од 01.02.2021. године до исплате и износ од 130.531,96 динара на име обрачунате законске затезне камате до 31.01.2021. године, који се односи на накнаду за увећану зараду по основу прековременог рада за период од 01.09.2016. године до 14.06.2019. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу за исти период исплати увећану зараду по основу рада ноћу у појединачним месечним износима, са законском каматом од 01.02.2021. године исплате и на име обрачунате законске затезне камате до 31.01.2021. године износ од 164.234,37 динара. Тужени је обавезан да на све напред наведене појединачне износе увећане зараде по основу прековременог рада и рада ноћу у корист тужиоца уплати припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање надлежним фондovima, као и да му накнади трошкове поступка од 192.800,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1567/2021 од 20.07.2021. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност посебне ревизије, у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови из наведене одредбе за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата увећане зараде по основу прековременог рада и рада ноћу. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз правилну примену материјалног права, сходно одредбама члана 108. став 1. тачка 2. и 3. тада важећег Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05...75/14). Како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, одлуке нижестепених судова у којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари. Разлози ревизије се делом односе и на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, а када се у овој врсти спора тужбени захтев односи на потраживање у новцу, дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде зараде по основу прековременог рада и рада ноћу поднета је 30.08.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 938.328,27 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља износ испод 40.000 евра.

Како се у конкретном случају тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, ревизија туженог није дозвољена према члану 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413., у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**